

ветѣ се подигнали хиляди огнени езика. Но ето огънятъ млъква изведнѣжъ. Бойтъ се прѣкратилъ за една нощъ. Руситѣ останали на своитѣ позиции, т. е. тукъ, гдѣто стигнали послѣденъ пѣхъ при подножието на трети и послѣденъ рѣтъ, подиръ който слѣдвалъ редута. Да се приближатъ къмъ него тозъ часъ, нито можало да се мисли; това било много трудно; за това рѣшили по-добрѣ да се укрѣпятъ на втория рѣтъ и отъ тамъ да дѣйствувать.

Нощта изминжала съвършено спокойно. Самъ-тамъ се чували слаби гърмения: и отъ едната и другата страна желали да покажатъ, че не спятъ. На другия день щомъ се зазорило, артиллерийскій огънь пакъ се поченалъ по всичката линия, но не дружно и не на вредъ. Прѣдъ Радишево около 20 минути произлазяло гърменье съ пушки, което се свършило, когато слънцето изгрѣло.

На 28 августъ турцитѣ сами нападнали войскитѣ на Скобелева стремително и силно. Тѣзи атаки, повторени много пѣти, били отблъснати отъ храбрия Скобелевъ, когото турцитѣ нарекли Акъ-паша, Акъ-генералъ, т. е. бѣлий генералъ по тѣзи причина, че Скобелевъ билъ облѣченъ въ бѣли дрехи и всѣкога върху бѣлъ конь вървѣлъ прѣдъ своята войска и давалъ команда. Батареитѣ отъ руска страна имали цѣлъ день работа; отъ 1200—1400 метра тѣ гърмѣли върху Плѣвенъ. Ромѣнитѣ сѣщо направили една смѣла стѣпка върху Гривицкия редутъ, който открилъ върху тѣхъ ужасенъ огънь, но билъ принуденъ да замълчи отъ съединенитѣ гърмежи на нѣколко руски батареи. Цѣла нощ гърмежитѣ не прѣставали и отъ двѣтъ страни.

Но турцитѣ не били никакъ обезсилени и тѣхната енергия не се губѣла. Колко и да гърмѣли, колко и да ги сплашвали и нападали рускитѣ войски, тѣ отъ своя страна рѣшително отблъсвали атакитѣ имъ и сами нападали. Руското военно началство рѣшило да продължава още нѣкое врѣме обстрѣлянето на Плѣвненския